

NHOUD

Voorwoord	3
ACTIEF	
Quiztijd voor het eerste jaar	4
Nueva Asignatura	7
1LAB: de grote winnaars	8
Een onvergetelijke dag	10
Eerste hulp bij onze eerste verkiezingen: het politiek debat	12
SPORTIEF	
Meneer André wil leerlingen motiveren om aan vechtsport te doen	14
INFORMATIEF	
Schakeltjes	16
Lief en leed	17
SP.Ace Asgard project	18
SP.Ace werd dit jaar 20 jaar oud	21
CREATIEF	
Samuel Bauwens, een jong muzikaal talent	24
Vanille studeerde Digital Arts and Entertainment	26
Muizenissen en andere creaties	31
Cover vooraan: sfeerbeeld van de STEM-beurs	
Cover achteraan: het schakelteam van 5LAMT en 5MT	

COLOFON

SCHAKEL

juni 2024

driemaandelijks tijdschrift
van het Sint-Pieterscollege

REDACTIE

de lIn van 5LAMT en 5MT

Anna Bloemen

Erik de Schrijver

Hans De Valck

Willy Goossens

Johan Pijpops

René Van Noyen

Greet Walschap

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

tel. 02/426 85 15

fax 02/425 47 50

E-MAIL

ASO@sint-pieterscollege.be

ADMINISTRATIE

secretariaat van het college

DRUK

Leleu Group

FOTO'S

Johan Pijpops

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER

Jasenska Van den Bergh

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

VOORWOORD

Dit trimester kregen mijn klasgenoten en ik de kans om samen te werken aan deze editie van Schakel. We zitten in de nieuwe richting 5 moderne talen samen met de leerlingen van 5 LAMT en hebben vanaf dit jaar een nieuw vak: taalredactie & taaltechnologie, gegeven door mevrouw Walschap. Zij gaf ons de kans om te laten zien hoe ver we al gekomen zijn op redactioneel vlak door ons de redactie van dit nummer van Schakel in handen te laten nemen.

Het vak taalredactie & taaltechnologie (TATA) richt zich op het gebruik van artificiële intelligentie om talen te analyseren en te verbeteren. Wij leren hoe we bepaalde tools kunnen toepassen om teksten te redigeren en vertalingen te verbeteren. Het beheren van dergelijke tools brengen grote voordelen met zich mee. Mijn klasgenoten en ik kunnen profiteren van TATA omdat we zo leren hoe we technologie kunnen gebruiken om talen beter onder de knie te krijgen.

De werking van deze editie van Schakel verliep als volgt. Elke leerling kon uit een scala aan mogelijke thema's een onderwerp kiezen waar hij of zij mee aan de slag ging. Sommigen werkten in duo's, anderen werkten alleen. Voor elk artikel konden we terecht bij een van de redactieleden van Schakel. We willen die leerkrachten trouwens graag langs deze weg nog eens bedanken voor alle hulp en steun. Voor enkele artikels moesten we zelf het hele schrijfproces verzorgen van interview tot eindredactie, andere teksten kregen we aangeleverd en dan kwam het erop aan om alles voor de deadline geredigeerd te krijgen en te zorgen dat er ook fotomateriaal beschikbaar was. Het kende een spannend verloop, maar alles is tot een goed eind gekomen.

Dit jaar zijn wij als moderne-talen-klas proefkonijnen voor een nieuwe richting, maar we zijn blij dat we deze stap gewaagd hebben.

Amber Van der Ghinst
5MT

ACTIEF

Quiztijd voor het eerste jaar

Voorbeschouwing: Interview met Ricardo Delgado, peter van 1 LAC

Op 17 mei wordt er een quiz voor de eerstejaars georganiseerd als afsluiter van hun eerste jaar hier op het Sint-Pieterscollege. Als leerling van het eerste middelbaar begin je weer als de 'kleinste' op school, maar dankzij deze quiz kunnen we hen toch in de picture zetten en hen de nodige aandacht geven. Daarnaast krijgen ze de kans om met elkaar om te gaan zonder dat ze met schoolwerk bezig zijn. Het is met andere woorden een perfecte teambuilding. Ook hun peters en meters zijn hierbij aanwezig om er een onvergetelijke avond van te maken.

Denk je dat deze quiz een goed initiatief is van de school en zo ja, waarom? Ik ben ervan overtuigd dat

dit een prachtig initiatief van de school is. Op deze manier creëert men voor onze eerstejaars de kans om zich nog beter thuis te voelen op onze school. Vaak hebben eerstejaars immers het idee dat ze de kleinsten zijn. Dat kan wel eens voor een onbehaaglijk gevoel zorgen. Door middel van deze quiz krijgen ze bovendien de indruk dat ze ook gezien worden en dat hun welbevinden ook van tel is. Ten slotte wordt de band met hun meter en peter hierdoor nog versterkt.

Welk doel beogen jullie met deze quiz?

In de eerste plaats hopen we dat onze eerstejaars hiermee veel 'fun' beleven. In tweede instantie streven we ernaar dat dit één van de hoogtepunten is in hun schoolcarrière op het Sint-Pieterscollege. Ten derde willen we zorgen voor

een mooi, gezamenlijk afsluitemoment van hun eerste jaar in het secundair.

Denk je dat de kinderen meer op hun gemak zijn als hun meter/peter erbij is?

We zijn vooraf in de klassen rondgegaan om de leerlingen warm te maken om zich in te schrijven voor deze quiz. Toen ze wisten dat wij er ook zouden zijn en de touwtjes in handen zouden nemen, merkten we dat ze meer gemotiveerd waren om deel te nemen.

Is de quiz goed afgestemd op hun leeftijd?

Alle meters en peters zijn op voorhand samengekomen om goed te overleggen over de vragen die aan de leerlingen zouden worden gesteld. We kwamen overeen om vooral vragen op maat van de leerlingen te stellen zoals "Finish the lyrics" enz. Daarenboven waren we het

erover eens dat het ook een heel dynamische quiz moest worden zodat de leerlingen van het begin tot het eind geboeid zouden zijn.

Hebben jullie soms iets speciaals in petto?

Zeker en vast! De winnaar zal een prijs in ontvangst mogen nemen, maar dat is nu nog een verrassing.

Vind je dit een leuke activiteit om te doen als peter?

Ik vind dit absoluut een hele leuke activiteit om te begeleiden als peter. Op deze manier doe je bijvoorbeeld veel ervaring op met jongere kinderen. Dat kan je latere loopbaan alleen maar ten goede komen.

Waarom denk je dat leerlingen van het vijfde jaar volgend jaar peter zouden moeten worden?

Het is volgens mij een echte aanrader, want op die manier krijg je veel kansen om je eerste jaar op het Sint-Pieterscollege eigenlijk nog eens te herbeleven. Je beleeft dan heel veel mooie momenten samen met de kinderen. Voor mij is het ook

van essentieel belang dat ik mijn steentje kan bijdragen zodat de leerlingen zich goed voelen op de school waar ik al die jaren zo graag heb vertoefd.

Hoop je stiekem dat jouw klas wint?

Als ik heel eerlijk ben, hoop ik inderdaad dat iemand van de klas waarvan ik peter ben, de quiz wint. We komen immers heel goed overeen. Het zou me heel blij stemmen en bovendien zou het me heel trots maken.

Nabeschouwing:

Op 17 mei was het dan eindelijk zover: de enige echte quiz van de meters en peters voor de leerlingen van het eerste jaar. Ik sprak na afloop met Benjamin, Maria en Merel uit 1 LA A.

Vonden jullie het een leuke quiz?

Maria: Het was leuk en moeilijk. Het feit dat het moeilijk was, maakte het leuk.

Benjamin: Er was bij momenten wel uitdaging, waardoor het een mix van makkelijk en moeilijk was. Het moeilijke maakte het inderdaad leuk.

Welke vonden jullie de leukste ronde?

Alle drie in koor: De ronde waarbij we oude kinderfoto's van leerkrachten moesten herkennen, was echt superleuk!

Merel: Ik had niet iedereen herkend, maar mevrouw Vreven en meneer Smets wel.

Maria: Meneer Smets had ik niet herkend!

Merel: We probeerden soms met ons groepje stiekem te kijken naar het leerkrachtenteam dat meedeed, in de hoop dat we hen het juiste antwoord konden horen zeggen.

Over valsspelen gesproken: hebben jullie meter of peter jullie stiekem antwoorden verklapt?

Merel: Ja, bij de vraag hoe we 'pijl' en 'peil' noemen: we wisten het echt niet meer, en toen we moesten afgeven heeft onze peter ons ingefluisterd dat het homofonen zijn.

Maria (lachend): Ons hebben ze niet geholpen!

Merel: Soms hoorden we andere groepjes opzettelijk foute antwoorden roepen om ons op het verkeerde been te zetten, maar daar lieten we ons niet door vangen.

Maria: Wij zijn er wel ingetrapt. Er was een vraag over de kleur van de gele trui in de Tour de France. Een ander groepje riep ons toe dat die roze was: wij hebben ons laten vangen, de kleur van de gele trui is natuurlijk geel...

Jullie gaven daarjuist al aan dat de moeilijke vragen het leuk maakten: wat vonden jullie de moeilijkste ronde of vraag?

Maria en Merel: Het herkennen van de meters en peters op kinderfoto's was

het moeilijkst, nog net iets moeilijker dan het herkennen van de leerkrachten.

Benjamin: Ik vond de vraag over het aantal hockeyspelers op een veld het moeilijkste: het bleek 11 per team te zijn. Dat vergeet ik nu niet meer!

Maria: De ronde waarin we logo's moesten herkennen was dan weer gemakkelijk.

Hadden jullie hiervoor gestudeerd of je op een andere manier voorbereid?

Alle drie: Wij hebben niet gestudeerd.

Merel: Mijn groepsgenoot had zich wel voorbereid, door informatie over de school op te zoeken. Helaas heeft het ons niet tot de overwinning geleid.

Had je dan stiekem – of niet zo stiekem – gehoopt te winnen?

Merel: Ergens hoop je dat natuurlijk wel een klein beetje, ja.

Maria: Ik hoopte op een vierde plaats!

Gaan jullie jullie meters en peters missen?

Maria: Ja, het is altijd fijn als ze erbij zijn. Ze gaan ook nog met ons mee naar de Zoo van Antwerpen (24 mei, red.): daar kijk ik al naar uit.

Benjamin: De quiz is ook een erg leuk evenement.

Merel: Ja, het is leuk om iedereen zo competitief te zien. Ook de timing was ideaal: het was het einde van het schooljaar, maar nog niet vlak voor de examens.

Het is dus een evenement om te behouden voor de komende jaren?

Alle drie: Zeker en vast!

Benjamin (met een knipoog): Al zou het nog leuker zijn als volgend jaar ook de tweede en derde een prijs kregen!

Anna Bloemen

ACTIEF

Nueva Asignatura

kunnen er soms mee aan de slag gaan in aangename cultuurgebonden lessen.

Moderne Talen is zeker een richting voor taalliefhebbers. Ook mevrouw De Proft vindt dat deze nieuwe richting de moeite loont: "Als je van talen houdt, waag dan de stap. Talenkennis opent deuren en ik denk dat hoe meer talen je spreekt, hoe rijker je kennis wordt, en die kennis kan je meenemen op alle gebieden. Taal is echt wel een zeer grote troef, dus aarzel zeker niet om een talenrichting aan te vatten."

Elise Garot (5MT)

Dit schooljaar hebben de leerlingen van 5 Moderne Talen een nieuw vak, namelijk Spaans! Het vak was vroeger een seminarie-uur, maar maakt sinds dit schooljaar officieel deel uit van het lessenrooster voor de klas 5MT. Net zoals alle andere taalvakken probeert het vak Spaans de leerlingen een basis te geven van de taal en zo verder te werken aan uitspraak en beheersing. Ook meer cultuurgebonden lessen zijn van toepassing met de twee uur les per week die we krijgen.

Leerkracht Sylvie De Proft, die de vorige jaren het vak als seminarie gaf, is ook zeer enthousiast: "Ik vind lesgeven in het Spaans geweldig. Het is volgens mij eigenlijk meer dan een taal, het is een manier van leven. Zo probeer ik ook een beetje een passie over te brengen aan mijn leerlingen, want ik denk dat passie

het allerbelangrijkste is bij taalonderwijs. Ik wil echt iets meegeven aan de leerlingen, zodat ze zin hebben om er nadien verder mee aan de slag te gaan. Spaans is een wereldtaal, dus zeer nuttig om te beheersen, maar de taal spreekt natuurlijk ook tot de verbeelding."

"Aangezien dit het eerste jaar is dat ik Spaans als een echt vak geef, is het nog even zoeken en uittesten wat het beste werkt voor de leerlingen."

Ikzelf vind het vak Spaans zeer interessant en leerrijk, maar ook gewoonweg leuk. We leren enorm veel bij over de cultuur en geschiedenis van Spanje en

ACTIEF

1LAB: de grote winnaars

Op 13 mei brachten de leerlingen van 1LAB een bezoekje aan het Vlaams Parlement in Brussel. De leerlingen kregen er een rondleiding op maat. Op die manier konden ze veel bijleren over de werking van het parlement, wat uiteraard bijzonder interessant is in dit verkiezingsjaar 2024. Bovendien brachten ze een bezoek aan het Vlaams Kinderrechtencommissariaat, eveneens gelegen in de gebouwen van het Vlaams Parlement. Maar hoe komt het nu dat 1LAB dit heeft mogen beleven?

Alles begon op de projectdagen van het eerste

trimester. Naar aanleiding van een workshop over kinderrechten tijdens de projectdagen, heeft 1 LA B deelgenomen aan een interscolaire wedstrijd die uitgeschreven werd door het Vlaams Kinderrechtencommissariaat. Tot hun verrassing kwamen de leerlingen van 1 LA B als winnaars uit de bus! Dat werd niet toevallig bekendgemaakt op 20 november, de Internationale Dag voor de Rechten van het Kind. Op 20 november 1989 werd immers het Kinderrechtenverdrag unaniem aangenomen door de Verenigde Naties, en dat herdenken we elk jaar.

“Zowel de rondleiding, de gesprekken als het mogen zien van de gebouwen neem ik mee naar huis.” (Camille, 1 LA B)

Op 13 mei was het dan zover. De leerlingen van 1 LA B kregen veel bijzonder interessante informatie te verwerken. Eerst ging het over de geschiedenis van het Vlaams Parlement en de werking ervan, bijvoorbeeld op welke manier decreten – dat zijn wetten, maar in het Vlaams Parlement noemen we dat ‘decreten’ – worden gemaakt, hoe de vergaderingen werken, etc. De leerlingen mochten zelfs eens plaatsnemen op de stoelen van de ministers en de parlementsleden! Daarnaast kregen ze meer specifieke

uitleg over het Vlaams Kinderrechtencommissariaat, dat eveneens in het Vlaams Parlement gevestigd is. De leerlingen gingen ook zelf aan de slag: ze mochten in groepjes nadenken over bepaalde problemen of vraagstukken over kinderen en hun rechten.

“Nu weet ik ongeveer hoe politieke partijen werken.” (Kyrillos, 1 LA B)

Het werk van het commissariaat bestaat erin om enerzijds een meldpunt te zijn voor klachten; anderzijds is het een adviesorgaan voor het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering.

De leerlingen hebben zelfs de huidige kinderrechtencommissaris ontmoet, dat is Caroline Vrijens. Een weetje: de voormalige kinderrechtencommissaris, Bruno Vanobbergen, wordt binnenkort de nieuwe directeur-generaal, zeg maar ‘de grote baas’, van Katholiek Onderwijs Vlaanderen; dit om te illustreren dat kinderrechten en onderwijs erg nauw met elkaar verbonden zijn.

“Een parlement doet belangrijker werk dan ik dacht.” (Elmira, 1 LA B)

Na deze lange voormiddag vol indrukken beseften de leerlingen dat het best wel

moeilijk is om in het Vlaams Parlement te werken, dat ze hier in België enorm veel geluk hebben, omdat niet alle landen kinderrechten hebben, en dat de mensen die hun stem uitbrengen wel degelijk voor een groot deel hun toekomst bepalen. De leerlingen kijken er al naar uit om binnen een aantal jaar zelf hun stem te mogen uitbrengen!

Mathieu Estiévenart
Anna Bloemen

ACTIEF

Een onvergetelijke dag

Vol spanning en verwachting stonden we te popelen op de dag dat professor Grondelaers van het Meertens Instituut onze school binnenstapte om ons een inspirerende presentatie te geven over taalvariatie.

Het feit dat we vorig trimester al enkele lessen hadden besteed aan taalvariatie zorgde ervoor dat we al wat geïnformeerd waren over dit onderwerp. Toch gaf de professor ons vele nieuwe perspectieven. Toen hij ons vertelde dat hij gedurende zijn hele leven de Nederlandse taal heeft onderzocht, maakte dat ons echt bewust van de ernst van dit onderwerp, dat vol blijft met onbeantwoorde vragen. De interactieve les zorgde ervoor dat we onze kennis op een ludieke manier opfristen en bevestigde alles wat we al geleerd hadden. Professor

Grondelaers begon zijn uitleg met een intrigerende vraag: "Wat Standaardtaal samen in één zin. Wie daarin slaagt krijgt een krat van het duurste bier ter wereld." Hoewel hij hier nooit geld aan heeft moeten uitgeven omdat het toch niet zo eenvoudig

bleek, moesten we allen via onze smartphone drie kenmerken benoemen, die dan op het grote scherm in een woordraster verschenen. Hoe vaker een kenmerk genoemd was, hoe groter het in het raster stond.

Daarnaast gaf de professor ons een stukje geschiedenis over de Nederlandse taal, niet alleen over de taalevolutie in België, maar ook in Nederland. Hij legde ons ook uit dat vroeger het meest bewonderde kind in de klas van adel was en goede cijfers haalde, omdat dat kind Standaardnederlands sprak. Nu is dat anders; het meest bewonderde kind is wie buiten de lijntjes durft kleuren en tussentaal spreekt of zelfs jongerentaal. Tussentaal wordt gezien als een modern prestige.

Vervolgens vertelde hij ons dat iedereen best zowel dialect, tussentaal als Standaardnederlands beheerst, omdat je dan je taalgebruik kan afstemmen op de context waarbinnen je communiceert. Met mensen uit hun eigen omgeving mag je dialect spreken in informele situaties, want dat zorgt voor een nauwere band. Met onbekenden daarentegen moet je kiezen voor Standaardnederlands,

omdat dat formeler is. Het spreken van dialect zorgt voor een nauwere band met de omgeving.

Professor Grondelaers benadrukte ook dat mensen je niet alleen op basis van je kleding of uiterlijk beoordelen, maar ook op basis van je taal. Na deze uitleg gaf hij ons enkele voorbeelden uit het dagelijks leven. Zo vertelde hij dat mannen een smoking moeten dragen als ze worden uitgenodigd voor een diner bij de koning, maar als ze naar een opera gaan in de Munt, moeten ze er gewoon verzorgd uitzien; daar kan een smoking zelfs als overdreven worden beschouwd. De conclusie is dat je best zoveel mogelijk taalregisters beheerst, zodat je je taalgebruik kan aanpassen aan de situatie waarin je je bevindt.

De presentatie van Professor Grondelaers was echt interessant. We hebben veel geleerd over verschillende soorten taalgebruik en

hoe mensen je daarop beoordelen. Het was leuk om nieuwe dingen te leren en het belang van dit onderwerp te beseffen. We willen Professor Grondelaers bedanken voor zijn tijd en moeite.

Irsa Kulla & Lina Chahir (4LA)

Geredigeerd door Amelia Ohanyan (5MT)

ACTIEF

Eerste hulp bij onze eerste verkiezingen: het politiek debat

Vragen ontwijken, rollende ogen en de woorden 'et cetera'. Dit zijn zowat de drie aspecten die het politiek debat op dinsdag negentien maart het best omschrijven. Wij als (bijna) volwassen zesdejaars zijn dit jaar voor het eerst geacht te gaan stemmen op gemeentelijk, federaal en Europees niveau. Velen onder ons hebben echter geen flauw benul welke programmapunten ze het belangrijkste vinden en welke partij nu wat juist vertegenwoordigt. Om deze reden organiseerden de leerkrachten geschiedenis en sociologie een politiek debat met van elke partij een bekende of minder gekende politicus. Wij konden vooraf vragen formuleren die er dan uitgepikt en gesteld werden door de moderator, mevrouw Geeraerts. De besproken thema's omvatten de situatie in Gaza, het begrotingstekort, migratie, het klimaat... Voor én na het debat kregen we dan de kans om anoniem te

stemmen en zo te bekijken of de discussies ook echt invloed hebben gehad op ons stemgedrag.

Zo was voor PvdA Jan Busselen aanwezig. Hoewel hij vooraf veel vertrouwen kreeg van ons jaar en daadwerkelijk ook krachtig en overtuigend begon, maakte hij naarmate het debat vorderde enkele fouten op vlak van cijfers en feiten, waar zijn tegenstanders natuurlijk sterk op ingingen. Daardoor verloor hij wat geloofwaardigheid en ook wat stemmen op zijn partij.

De partij Groen werd vertegenwoordigd door Emile Luhahi. Zijn verschijning in trainingspak kwam wat minder formeel over dan de maatpakken van de andere mannen, wat zeker een pluspunt kan zijn voor een jonger publiek. Zijn gebrek aan ernst was echter ook te merken aan zijn pleidooien. Wel 100 keer heeft hij de woorden 'et cetera' in de mond

genomen, wat de indruk wekte dat hij eigenlijk gewoon geen verdere voorbeelden meer voorhanden had. Daarbij reageerde hij op zowat elke vraag met hetzelfde antwoord in telkens verschillende woorden. Iedereen weet ook wel dat Groen erg gericht is op de vermindering van onze CO2-uitstoot. Wat betreft zijn standpunten over de overige onderwerpen bleven we echter op onze honger zitten. Ook dit was te zien aan de forse daling van het aantal stemmen voor Groen na het debat.

De enige vrouw aanwezig was Anais Maes van Vooruit. Ze liet een oprechte indruk na en kwam op voor haar standvastige mening over elk onderwerp. Extreme uitspraken van haar rechter- en linkerkant wekten verontwaardiging op en dat liet ze dan ook zien. De schepen van Stedenbouw en Openbare Ruimte wist op een krachtige manier de standpunten van de 'partij van het volk' te

verkondigen en was fier op de kleine en grote overwinningen van haar partijgenoten, die ze dan ook meermaals aanhaalde. De stemmen voor de socialistische partij bleven vrij constant.

Van zowel Benjamin Dalle (cd&v) als Sven Gatz (Open Vld) was het wel duidelijk dat dit zeker niet hun eerste debat was. De twee ministers slaagden er telkens in om op kritische vragen te reageren met een positief en uitgebreid antwoord. Ze bleven steeds kalm en wisten minder geliefde antwoorden te nuanceren, aangepast aan hun doelpubliek. Het is dan ook niet voor niets dat deze twee Brusselse politici samen met hun partij na het debat fors stegen in populariteit binnen ons jaar.

Waar de andere partijen het subtieler deden, wees Mathias Vanden Borre van N-VA zowat elk idee af, maar kwam zelf met weinig inhoud. Hij speelde af en toe wel goed in op de verontwaardiging van zijn publiek en haalde verschillende keren aan dat sommige standpunten aan zijn rechterkant te rooskleurig verkondigd werden. Hoe het dan wel moest, ontbrak vaak in zijn antwoord. Zijn overtuigingskracht heeft er echter wel voor gezorgd dat ook zijn partij meer stemmen kreeg na het debat dan ervoor.

Ten slotte zat er helemaal aan de rechterkant ook een vertegenwoordiger van Vlaams Belang, Bob De Brabandere. Deze Brusselse senator had geen gemakkelijk publiek voor zich. Hij begon het debat met slechts vier

stemmen en kreeg vervolgens ook nog enkele kritische vragen over onder andere migratie voorgeschied. Al snel werd duidelijk dat wij als Brusselse jongeren wel een ander standpunt innemen dan hoe zijn partij tegenover 'vreemdelingen' en 'omvolking' staat. Hij schetste dan ook een veel genuanceerder beeld over deze onderwerpen dan dat waar Vlaams Belang normaliter voor staat. Als de linkse partijen aan het woord waren, kon hij het niet laten met zijn ogen te rollen of continu te onderbreken. Gelukkig wist mevrouw Geeraerts het gesprek in goede banen te leiden. Het magere aantal stemmen voor de extreemrechtse partij zette zich door na het debat.

Geike De Backer (6LAWI)
geredigeerd door Pauline
Boufflette (5LAMT)

SPORTIEF

Meneer André wil leerlingen motiveren om aan vechtsport te doen.

Oscar André (leerkracht LO) is al van kleins af aan gefascineerd door allerlei sporten. Hij probeerde al veel verschillende sporten uit, zoals aikido, kungfu, judo, muurklimmen en karate. In zijn vrije tijd heeft hij altijd veel gelopen en gefitnest. Zo legde hij de 20 kilometer van Brussel af in 1 uur en 19 minuten en liep hij een marathon uit in 3 uur en 17 minuten. In zijn derde bachelor LO begon Oscar André met kickboksen, en dit doet hij nu al bijna 3 jaar lang a rato van 2 maal per week.

Thaiboksen en kickboksen zijn twee vechtsporten, of hoe meneer André vaak zei, 'Martial arts'. Bij kickboksen is het enkel toegelaten om de armen en benen te gebruiken, bij thaiboksen komen daar ook knieën en ellebogen bij kijken. Een training ziet er als volgt uit: "We beginnen altijd met de opwarming, dat zijn 30

minuten heel intense cardio- en buikspieroefeningen. Daarna doen we onze verdedigingsuitrusting aan alvorens we kunnen beginnen met 30 minuten techniek. In die 30 minuten worden er door de coach een aantal slagen en oefeningen ingedrield. En op het einde van de training is het tijd voor het echte werk, dit noemt men het sparren. Hierbij gaan we nog 15 minuten echt vechten." Een training is dus zeer intensief en vraagt veel energie en opperste concentratie.

Hoewel meneer André heel veel traint en veel van zijn sport houdt, heeft hij er bewust voor gekozen om niet aan competities deel te nemen. Hij trainde ongeveer een jaar geleden heel intensief voor een competitie, maar daar ging hij te hard in op, waardoor er geen plezier meer aan was. "Ik zag het genot niet meer in mijn

sport." zegt meneer André in het interview. Daarnaast liep hij in die periode ook een spierscheur op. Hoewel hij door dit alles een beetje ontmoedigd was en zelf twijfelde om helemaal te stoppen met sporten, is hij toch blijven doorgaan en kan hij er nu weer heel veel plezier uit putten. Meneer André sluit competities nog steeds niet uit voor de toekomst, maar wil het graag eerst wat rustig aan doen zodat hij er volop van kan genieten, zo zegt hij zelf: "Voor mij gaat het bij sporten om genieten, want als je niet kan genieten, waarom doe je het dan?" Dit zijn woorden die meneer André voor de rest van zijn carrière in het achterhoofd wil houden.

Het moeilijkste aan thaiboksen en kickboksen is volgens meneer André de coördinatie. "Alles verliep in het begin wat stijfjes, het leek wel alsof we daar een eerste

dansles volgden. Het is zeer moeilijk om die soepelheid erin te krijgen. Ook is het bij het sparren heel moeilijk om dekking te blijven houden, omdat je dus constant op je hoede moet blijven en je tegenstander altijd één stap voor moet zijn. Het belangrijkste is gewoon dat je ontspannen blijft, want - zoals Bruce Lee zegt - je moet je als water kunnen bewegen omdat water het sterkste kan toeslaan."

Meneer André heeft grootse toekomstplannen. Zijn droom is om lessen thaiboks en kickboks te kunnen geven aan de leerlingen binnen de sportlessen. Ook wil hij gratis naschoolse bokslessen geven aan jongeren die daarin geïnteresseerd zijn maar van thuis uit niet de kansen krijgen om naar een sportschool te gaan.

Als advies aan de leerlingen die overwegen om martial arts te beoefenen, geeft hij mee dat je vooral actief moet blijven. "Je moet niet per se veel sporten maar vooral op dagelijkse basis aan beweging doen, al zijn

het maar een paar launches op weg van je zetel naar de ijskast om iets te eten te halen. Zorg ook dat je met de fiets of te voet naar school komt, want dat doet meer aan je conditie dan je zou denken."

Hij is ook lovend over zijn sportschool, dus moedigt hij de leerlingen zeker aan om het daar eens te proberen. Zelf vindt hij het vooral een zeer familiale sportschool die iedereen met open armen ontvangt. In tegenstelling tot andere sportscholen waar meneer André eens ging kijken, voelt hij zich hier thuis en heerst er een zeer familiale sfeer.

Daarnaast wil hij er ook zijn voor leerlingen die met vragen zitten of die zelf niet echt weten hoe ze aan een sport moeten beginnen.

Zelf wilde meneer André er nog aan toevoegen dat de leerlingen altijd bij hem terecht kunnen voor vragen of advies!

Rosanne Poltrock (5LAMT)

SCHAKELTJES

De schoolfuif

De 8ste editie van 'Silvoepleh', onze schoolfuif, was ondanks een hectische organisatie een succes. Niet alles verliep vlotjes bij de voorbereidingen en er is volgend jaar nog plaats voor verbetering, maar iedereen heeft zich die avond goed geamuseerd. De leerlingenraad kijkt in ieder geval al uit naar de volgende editie.

Een kampioen

Adrien Frenoy uit 5 LAWI B heeft de 5de plaats op de wereldranglijst behaald in de Minecraft Skywars duels. Hij speelt dit bekende computerspel al sinds 2013 en heeft nu door hard te oefenen en veel te spelen die top 5 bereikt. Proficiat!

SCHAKELTJES

Leesmoment

Op 23 april om precies 14u23 vielen alle lessen stil en begonnen leerkrachten en leerlingen te lezen, maar waarom in hemelsnaam zouden ze dat doen? Wel, omdat die dag 'Vlaanderenleestdag' was en die mocht niet onopgemerkt voorbijgaan. Het was namelijk de dag waarop Shakespeare stierf en die gedenken we door allemaal gezamenlijk te lezen.

Europadag

Aangezien jongeren voor het eerst al vanaf 16-jarige leeftijd mogen stemmen voor de Europese verkiezingen, gingen de leerlingen van het vijfde jaar op 3 mei naar het parlementarium. Daar maakten ze kennis met de werking van de Europese

SCHAKELTJES

instellingen. Nadien volgde er een debat waarbij ze elkaars standpunten verkenden en waarna ze begeleid werden bij het afnemen van een stemtest, zodat ze toch wat voorbereid zijn om op 9 juni een belangrijke keuze te maken.

Pi-dag

Op veertien maart (op z'n Amerikaans: 3/14) wordt Pi-dag gevierd: de dag waarop het getal pi centraal staat! De leerlingen van 1 PLV1 deden te dezer gelegenheid hun uiterste best om zoveel mogelijk cijfers van het getal pi te onthouden. Zo wist Colette maar liefst 155 cijfers na de komma op te sommen, zonder één fout!

SCHAKELTJES

SCHAKELTJES

SCHAKELTJES

LIEF & LEED

Overlijdens :

30/04/2024: Georgette Vander Elst (oud-secretariaatsmedewerkster), ook gekend als tante Jo

12/05/2024: Gerda Boulangier (oud-lk)

Geboortes :

09/03/2024: Casper Hiremath, zontje van Stefanie Cosijn en Shravan Hiremath. Kleinzoon van Ingrid Stryckman (lk)

14/05/2024: Mathis, zontje van Sylvie Denoo (oud-ll) en Jeroen Daelemans. Kleinzoon van Martine Smits (lk)

Huwelijken:

06/07/2024: Manon Speeckaert (lk) en Willem Grauls

INFORMATIEF

SP.Ace Asgard project

Planetarium

ASGARD is een project voor vooral secundaire scholen waarbij leerlingenteams samen met leraren experimenten bedenken en bouwen. Deze experimenten worden gelanceerd naar de rand van de ruimte met behulp van stratosfeerballonnen van het KMI. Het draait niet om competitie, maar om samenwerking waarbij teams ervaringen delen om succesvolle experimenten te maken. Leerlingen streven naar goed werkende experimenten voor de lancering. ASGARD wordt georganiseerd door het Sint-Pieterscollege, het Planetarium in Brussel en instituten van de Space Pole, samen met ESERO Belgium. Het programma vindt plaats in Brussel, inclusief het Planetarium en het Aard- en Ruimtevaartplateau in Ukkel. Deelnemende

teams verblijven meestal drie dagen in Brussel, waarbij ze de inspirerende presentaties bijwonen, hun eigen werk presenteren, hun experimenten integreren en controleren voor de lancering, en deelnemen aan workshops.

Op woensdag 24 april kregen we de kans om mee op stap te gaan naar het

planetarium. We spraken er kort een paar mensen aan. Sophie Maquestiau (5 MTWE) was hier al voor het derde jaar op rij en had er nog altijd evenveel zin in alsof het de eerste keer was. Van onze school waren er twee leerlingen die gingen gastspreken voor de grote groep. Dit jaar mochten Sophie en Robin Berger (6 WEWI) als enigen helemaal

alleen vooraan gaan staan om hun project voor te stellen. Natuurlijk waren er toch wel wat zenuwen bij Sophie aangezien ze dit in het Engels moest doen, maar alles is uiteindelijk perfect verlopen en ze vond het zeer leuk om te doen. De anderen vonden de presentaties ook superinteressant en leerrijk. De meeste leerlingen die we hier interviewden, hadden altijd al interesse gehad in wetenschap, dus zelfs al is gastspreken niet echt iets voor jou, het kan een leuke ervaring zijn om dit evenement bij te wonen en iets bij te leren. Er waren veel grote groepen aanwezig maar ook enkelingen zoals Matteo, die die ochtend helemaal alleen van Gent kwam, speciaal om hierover te kunnen schrijven in zijn eindwerk.

Het was echt een geweldige ervaring om daar te zijn. De organisatie verliep vlot en de gasten werden met respect behandeld en verwend met heerlijke hapjes en lekkere drankjes. Het was inspirerend om studenten zo gepassioneerd over dit

evenement bezig te zien. We vinden het indrukwekkend dat er zo veel jonge mensen van onze leeftijd uit verschillende landen speciaal naar hier zijn gekomen. Het is inspirerend om te zien hoe de theorie van het vak fysica zo in de praktijk kan worden gebracht, en om te zien dat deze jongeren in staat zijn om elkaar iets bij te leren. Het laat zien hoe nieuwsgierigheid en passie tot grootse prestaties kunnen leiden.

STEM-beurs

Op donderdag 16 mei had de school een drukke dag, want er vond de STEM- en wetenschappenbeurs plaats, maar ook het jubileumfeest van SP.ace, dat dit jaar z'n 20ste verjaardag viert.

Van 8u30 tot 20u stond de beurs open voor alle klassen van het college, die konden langskomen om kennis te maken met verschillende projecten en initiatieven van de school. Ook was er een journalist van De Standaard

aanwezig om verslag uit te brengen. Onze school is de laatste tijd al vaak in de media gekomen, zoals op het nieuws van Bruzz, in verband met de SP.ace-projecten. We zagen hier interessante proefjes die in het vak STEM in het tweede jaar aan bod komen, maar we waren vooral onder de indruk van de buitengewone kansen die wij op onze school krijgen om projecten uit te voeren die normaal alleen gelden voor universiteiten. Superindrukwekkend!

Congres

Het congres of symposium gaat telkens over een bepaald thema. Wetenschappers van over heel de wereld komen om de twee jaar samen. Het eerste jaar stuurde meneer de Schrijver artikels door van onze school en die werden toegelaten. Deze congressen zijn eigenlijk bedoeld voor universiteitsstudenten, maar het Sint-Pieterscollege vormt daarop een uitzondering als enige secundaire school die meedoet. Er wordt

gefocusd op technologie en wetenschappelijk onderzoek dat verricht wordt met ballonnen en sondeerraketten, die worden gelanceerd om in de ruimte te komen en later terug te keren naar de aarde. Vier leerlingen uit de wetenschapsrichtingen van de derde graad hebben op

het congres in Luzern hun onderzoeksbevindingen voorgesteld.

Margo Lepoudre (5MT)
Noor Maamar (5MT)

INFORMATIEF

SP.Ace werd dit jaar 20 jaar oud

Op 16 mei, na de STEM-beurs werd het SP.Ace-project gevierd. De SP.Acers van vroeger en de SP.Acers van nu waren natuurlijk uitgenodigd en waren talrijk aanwezig! Onze oud-directeur, Paul Carlé, die bij het geboortjaar van SP.Ace aan het hoofd van het college stond, was ook aanwezig. Hij mocht bij wijze van inleiding terugblikken op het ontstaan en de tienerjaren van SP.Ace. Het werd een reis door tijd en ruimte, met een waarderende beoordeling: "... dat leerlingen een unieke kans kregen en krijgen om de ruimte op een originele, op hun niveau afgestemde maar toch wetenschappelijk hoogstaande wijze te leren kennen, hun persoonlijkheid ermee te ontwikkelen, er een studiekeuze op af te stemmen en er mogelijk hun toekomst gestalte mee te geven en wie weet zelfs die van de ruimtevaart".

Daarna gaf mr. de Schrijver een lesje SP.Ace geschiedenis. Van het erg schuchtere begin, met passieve biologie-experimentjes in pingpong-balletjes en het eerste ESA-Symposium in Sandefjord, Noorwegen. Gevolgd door – iets minder schuchter

– paraboolvluchten in Frankrijk. En gaandeweg groeide met de technologische kennis ook de ambitie en de rijkheid aan projecten: een balloncampagne in Evora, Portugal, Cansats in Noorwegen, Asgard-ballonvluchten dicht bij

huis, wetenschappelijke expedities naar Esrange, in het noorden van Zweden, en naar Spitsbergen, op een steenworp (bij wijze van spreken) van de Noordpool. Doorspekt met anekdotes over de reizen. En natuurlijk ook aandacht voor de best Pico-presentation Awards die ESA uitreikt sinds het symposium van 2017, en waar we al telkens mee vereerd werden, dit jaar al voor de vierde keer op rij!

En natuurlijk ook met aandacht voor de Texas-sondeerraketten, die maken

dat SP.Ace niet langer een 'bijna-ruimte'-vaartproject is, maar effectief de internationaal erkende grens van de atmosfeer achter zich laat en tot in de échte ruimte doordringt. Met als kers op de taart en een Europese primeur: een experiment op de allereerste Ariane 6, waarvan de lancering momenteel gepland is voor 9 juli. Het geen meteen betekent dat er dit schooljaar een team van leerlingen naar Luzern gaat voor het ESA-symposium, en quasi meteen daarna een ander team naar Frans-

Guyana (Zuid-Amerika) om dat experiment – Peregrinus geheten – klaar te maken voor de lancering in de cleanrooms van CNES/ Arianespace in Kourou.

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst wordt gezegd, en dat geldt niet alleen voor de SP.Acers zelf, maar ook voor de begeleidende leerkracht. Die heeft helaas niet de eeuwige jeugd, en daarom wordt er hard gewerkt aan opvolging. Meneer Vanderhoeven mag zijn passie voor Aardrijkskunde en klimaat volgen in de begeleiding van het Aeroclipper project: een ballon wordt vastgehaakt aan een boei en registreert luchtdruk en temperatuur in de onderste luchtlagen, en

zoutgehalte en temperatuur in de bovenste waterlagen van de oceaan, de zgn. 'boundary layer' waarvan het begrip essentieel is voor klimaatstudies. Of zo'n Aeroclipper in de Noordzee zal geplaatst worden en/of in een fjord op Svalbard, zal de toekomst uitwijzen.

Mevrouw Robbys heeft dan weer het enthousiasme van de tweedejaars voor STEM en SP.Ace aangesproken om de studies van de Daphnia Magna in de derde graad mee te ondersteunen. Een nieuw project voor Asgard, en een zij-project voor Texus is meteen op poten gezet: een eerste verticale leerlijn

voor SP.Ace. Dat er nog vele mogen volgen!

Als slotactiviteit was er dan nog een panelgesprek met Lara Alegria Mira (burgerlijk ingenieur, SP.Ace 2004-2005), Lucie Lamort (Communicatiedeskundige, SP.Ace 2010-2011), Jan Plas (Burgerlijk Ingenieur, SP.Ace 2005-2006) en Nikolai Devolder (industriële ingenieur, SP.Ace 2015-2016). De belangrijkste punten die daaruit naar voor kwamen, is dat de afstand tussen wat je doet in SP.Ace en het professioneel leven als onderzoeker/ingenieur niet zo heel groot is en véél kleiner dan je vanuit een

klaslokaal zou denken. Dat je bij SP.Ace leert doorzetten en creatief denken in een technologisch kader. En dat werken aan wetenschap en technologie ook gewoon 'fun' is!

'Fun' was ook de na-babbel, met een natje en een droogje, waar herinneringen werden opgehaald, anekdotes verteld en bijgepraat over het leven na SP.Ace en natuurlijk ook over de toekomst van SP.Ace.

Ad multos annos!

CREATIEF

Samuel Bauwens, een jong muzikaal talent

“Mijn inspiratiebron komt van binnenuit: sinds ik klein was, is saxofoon spelen altijd mijn dierbare wens geweest.” De jonge getalenteerde Samuel Bauwens uit het tweede jaar deelt zijn passie voor zijn instrument met ons.

Samuel is van jongs af aan in contact geweest met muziek. Op 10-jarige leeftijd bespeelde hij zijn eerste instrument, de gitaar. Zoals alle muzikanten volgde ook Samuel notenleer, waardoor hij de noten en de verschillende termen en muzikale manieren van spelen kon analyseren, leren en begrijpen. Dit was een grote hulp bij het leren bespelen van zijn huidige instrument, de saxofoon. “Toen ik twee jaar geleden op het Sint-Pieterscollege aankwam, ben ik begonnen met saxofoon spelen. Ik heb dat trouwens altijd al

willen proberen. De vijf jaren notenleer die ik achter de rug had, maakten het spelen en het lezen van noten van een partituur makkelijker, zodat ik al heel snel de technieken onder de knie had en heel snel kon vorderen.”

Samuel haalde zijn lesnoten snel in en bereikte zelfs al vlug een hoger niveau. “Nu zijn de doelstellingen serieuzer en belangrijker, wat betekent dat ik complexere stukken onder de knie moet krijgen. Dat is op dit moment mijn grootste uitdaging.”

Om zijn groeiritme op peil te houden en te slagen voor zijn jaarlijks examen aan de muziekacademie traint Samuel drie keer per week. Hij besteedt veel tijd aan het analyseren van de partituren en speelt met veel plezier nieuwe partituren van filmmuziek en andere

composities van bekende sax-componisten. “Ik speel nu op een altsaxofoon. De altsax is een van de middelste leden van de saxofoonfamilie en een van de populairste instrumenten. Je hoort hem vooral in pop, jazz en klassieke muziek. Wat ik het meest interessant vind en wat mij dus vooral aantrekt bij de saxofoon is het feit dat ik daarmee heel hoog en heel laag kan spelen, waardoor ik verschillende noten op verschillende manieren kan spelen. Meestal speel ik op vrijdag, zaterdag en zondag, omdat ik dan meer tijd heb dan tijdens de week met al het schoolwerk, maar ook om goed voorbereid te zijn op mijn saxofoonles van maandag.”

“Ik speel het liefst filmmuziek, ik vind het altijd leuk om bekende muziek te spelen. Een nieuwe partituur analyseren en leren spelen,

vind ik ook heel fijn.” Hoewel Samuel naast filmmuziek ook jazz en klassieke muziek speelt, is zijn waardering voor deze genres lang niet zo groot. Zijn muzikale smaak wordt helemaal niet beïnvloed door deze partituren. Net als de meeste jongeren luistert hij liever naar moderne muziek. “Als ik naar muziek luister, is dat niet naar saxofoonmuziek, maar eerder naar moderne muziek.”

Voor muzikanten die professionals willen worden of die hun instrument gewoon zo goed mogelijk willen beheersen, zijn training en doorzettingsvermogen niet de enige sleutels om hun instrument onder de knie te krijgen. Daarnaast moet je een reeks beoordelingen (assessments) en grote concerten doorstaan, en daar is veel moed voor nodig. Je moet ook bestand zijn tegen de stress die ermee gepaard gaat. Ook voor Samuel is dit een van de grootste uitdagingen waarmee hij moet leren omgaan. “Als muzikanten zetten we vaak in op perfectie, dus is het

moeilijk om te accepteren dat je bijvoorbeeld een fout hebt gemaakt als je weet hoe hard je hebt gewerkt. Mijn grootste uitdaging is om, wanneer ik tijdens een evaluatie een foute noot speel of helemaal mis ben in mijn partituur, gewoon verder te spelen alsof er niets aan de hand is. Dat leren we omdat het de enige manier is om er tijdens een echt concert voor te zorgen dat niemand door heeft dat je een fout hebt gemaakt.”

Dit jonge talent heeft zijn passie gevonden. Welke toekomstplannen heeft hij met zijn saxofoon op stapel staan? “Ik heb niet echt toekomstplannen voor mijn saxofoon, maar zoals ik eerder al heb verteld wil ik saxofoon spelen om het simpelweg te kunnen. Wanneer ik ouder ben, hoop ik nog steeds saxofoon te spelen, maar dat is slechts een van de doelen die ik mezelf stel.”

Gaëlle Muvuma (5MT)

CREATIEF

Vanille studeerde Digital Arts and Entertainment

In Kortrijk kan je DAE studeren aan de Howest. De hogeschool wordt aanzien als een van deze beste en is een springplank naar jobs in de game- en filmindustrie.

Waar is het allemaal begonnen?

Ik heb altijd veel naar films gekeken. Toen ik de eerste keer naar de bioscoop ging, was ik twee jaar. Onlangs zag ik de film opnieuw en werd ik overvallen door een flashback: ik herinnerde mij dat ik een bepaalde scene lang geleden in de bioscoop had gezien. Het betrof een Winnie de Pooh film. Bij mijn mama zag ik meer fantasy films, bij mijn papa tijdens het weekend keken we meer naar science fiction. Dat was meer zijn stijl. Toen ik veertien was, was ik in de ban van Harry Potter en toen dacht ik: dat wil ik doen. Ik wil

er voor kunnen zorgen dat de film er echt en tegelijkertijd magisch uitziet.

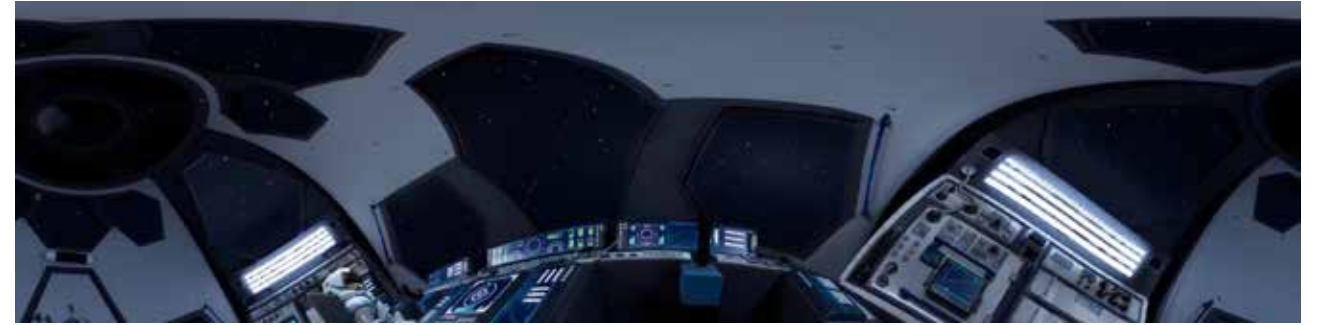
Ik teken heel graag, *craften* en van die dingen. Het leek een redelijk logische volgende stap.

Is het hier op school dan saai geweest voor jou?

Neen, eigenlijk niet, want ik vond talen en geschiedenis ook super interessant. Ik heb Latijn-Moderne Talen gestudeerd. Ik heb er over gepraat met mijn mama, toen ik 16 jaar oud was, om eventueel naar een kunstschool te gaan, maar we vonden het allebei verstandiger eerst een traditionele studie af te ronden en daarna naar een kunstschool te gaan. We waren bang dat in het geval kunststudies toch niets voor mij waren, dat ik het dan moeilijker zou hebben om zonder een traditionele opleiding een andere carrière uit te bouwen.

Was het achteraf bekeken een goede keuze?

Voor mij wel. Taal en geschiedenis vind ik nog steeds super interessant en dat geeft me heel veel inspiratie voor mijn werk

nu. Ik werk zeer graag aan projecten waar ik geschiedenis-geïnspireerde dingen kan doen. Dan denk ik terug aan de lessen van vroeger. 'Ah dat vond ik leuk, let's go'.

Als je terugblijkt, heb je dan het gevoel iets te hebben gehad aan de lessen PO?

Ja, ik herinner me nog de perspectief-lessen met de futuristische stad. Mijn tekening vond jij te geconcentreerd in het midden. Wat ik vervelend vond. Er ontbrak dus iets. Laat iemand er naar kijken door een struik om de compositie interessanter te maken. Thinking out of the box. (glimlach)

Hadden studiegenoten die wel eerst een kunstopleiding doorlopen hadden, een voordeel ten opzichte van jou?

Ja, diegenen die een traditionele kunstopleiding hadden gevolgd, hadden wel een voordeel. Vooral voor de 2D tekenlessen waren ze beter dan ik. Ze kenden de anatomie veel beter, belichting, schaduw... Voor 3D niet echt. Er waren maar weinigen die met 3D hadden gewerkt toen ze jong waren. Dus daar was het niveau gelijk en hing het er van af hoeveel tijd je wilde investeren in het ontdekken van 3D-kunst.

Was 2D heel belangrijk in de opleiding?

Ik heb 3 trimesters 2D-kunst gehad, meer bepaald *preproduction* en *character design*. Bij *preproduction* heb ik me moeten inwerken in landschappen opbouwen, composities, hard-surfaces. Daarvan wist ik nog niet veel, ik was er nog niet veel mee in contact gekomen op voorhand. *Character design* vond ik super tof. Ik tekende al heel mijn leven, vooral personages. Daarvoor moest ik minder moeite doen. Ook hielp de leerkracht van figure drawing me goed en mijn niveau steeg snel.

Welke specialisatie heb je gekozen?

We hadden vier majors: *3D Production & VFX*, *Game Graphics Production*, *Game Development*, *Independent*

Game Production. Ondertussen zijn het er meer. Ik opteerde voor *3D Production & VFX* want dat was het meest verwant met films. In het tweede jaar moesten we ook een minor kiezen. Toen ging ik voor animatie, want dat lag tussen het super creatieve 'Stylised Design' (vooral conceptueel ontwikkelen) en het technisch 'VFX' (visual effects). En ik hield wel wat van beide. Je eigen specialisatie vinden, doe je op je eentje. Ik heb gekozen te specialiseren in lighting. Ik had namelijk slechts één lighting-vak gehad. In je vrije tijd kies je zelf voor hetgeen je uitdiept. Je kan altijd feedback vragen aan de leerkracht. Ze zorgen er ook voor dat je via de school kan netwerken met personen die vroeger op DAE zaten. Ik heb zo professionele lighting artists leren kennen. Die hebben me heel veel feedback gegeven bij mijn portfolio en ze waren altijd super nice. In de industrie kan je heel veel mensen gemakkelijk contacteren om feedback te vragen. Heel fijn.

Het lijkt wel een modelschool als je het zo hoort.

Het enige nadeel aan DAE is dat cursussen aanpassen wat tijd vraagt. We zijn pas unreal-lessen beginnen krijgen vanaf vorig jaar. Ik zat toen al in het derde jaar en kon de les niet meer volgen. De leerkrachten waren naar het schijnt ook nog niet volledig ingewerkt. Oorspronkelijk was het bedoeld voor games, maar het wordt meer en meer voor VFX gebruikt. Terwijl het al jaren bestaat.

Worden de lessen in het Engels gegeven?

Je mag zelf kiezen of je de lessen in het Engels of het Nederlands volgt. De inhoud is dezelfde, maar de technische termen zijn toch allemaal Engels. Dus zeggen de docenten: als je Engels goed genoeg is, volg dan gewoon de Engelse cursus. Daar ontmoet je ook alle internationale leerlingen. Bovendien zijn die leerlingen meer geneigd medestudenten te helpen.

Je studeerde in Kortrijk. Dan lijkt het logisch dat je op kot zat.

Ik weet nog dat mijn mama bang was toen ik zei dat ik in Kortrijk wilde studeren. Hoe zou zij dat allemaal betalen? De studie is wel duur, maar niet speciaal duurder dan een andere richting. De inschrijvingskost was zoals op andere scholen. Aan de universiteit zijn de boeken ontzettend duur. Boeken moest ik niet kopen, maar wel een heel goede laptop, een drawing tablet, tal van programma's. Via de

hogeschool was het wel goedkoper. Onlangs heb ik trouwens al een nieuwe laptop moeten kopen.

Stel, je werkt mee aan een film, dan mag je jezelf in de eindgeneriek als belichtingsspecialist opgeven, terwijl je niet over dat specifieke diploma beschikt, maar simpelweg omwille van je expertise?

Ja, en zo werkt het ook voor alle games. Meestal heb je geen diploma in één specifiek onderdeel, zoals *character creation* of *environment art*, maar voor *game graphics* of 3D en je kiest zelf je specialisatie.

Dus bij een sollicitatie kan je met je diploma aangeven dat je kan meewerken, maar wat je écht kan, zien ze in je portfolio?

Absoluut. Je diploma behalen is niet het belangrijkste. De docenten zullen wel op voorhand weten wiens portfolio sterk genoeg is om het verder ook te maken.

Is games maken moeilijk?

Het is vooral een team-effort. Je moet uitgebreid bespreken met het team welke kant je uit wil. Sommige games zijn moeilijker te maken. Aan het einde van je studies mag je voorstellen indienen voor een project. Over voorstellen van een kortfilm doen ze meestal niet moeilijk. Bij game-projecten zeggen ze

veel sneller nee. Role playing games mogen standaard niet. Die projecten zijn te groot. Te veel personages maken, te veel teksten schrijven, een hele verhaallijn bedenken, de environments. Puzzle games willen ze meestal ook niet. Puzzels bedenken lijkt leuk, maar het is echt moeilijk. Alleen als al je puzzels al klaar zijn, en als je het mechanisch aspect van de puzzels kan uitleggen, dan krijg je groen licht.

Voor mijn project heb ik het team zelf kunnen samenstellen. Ik was de lead en moest zorgen voor een goede communicatie tussen iedereen, de planning, de belichting en het *modelen*. Iemand anders stond in voor de *concept art* en *rigging* (skelet maken voor de 3D-personages). We hadden een animator die zich bezig hield met het *storyboard*, en ook met *modelen* en *textures*. Er was nog een *character artist*. Die maakte het personage en heeft het ook *getextured*. Hij was eigenlijk samen met mij de lead, want ik had nog andere katten te geselen. Een laatste teamlid

zorgde voor alle simulaties en *compositing*. We hebben er een trimester aan gewerkt en het eindresultaat duurt een minuut en dertig seconden. Ik was blij met mijn team. Voor elke taak was er iemand. En vooral voor *rigging* is het moeilijk om iemand te vinden. Gelukkig kende ik iemand uit mijn eerste jaar, die goed was in *rigging*. De meeste mensen hebben niet door hoeveel mensen je nodig hebt.

Ben je aan het werk?

Ik werk in het Planetarium in Laken. Ik werkte daar al als jobstudent. Momenteel is het moeilijk in de industrie, zeker als starter. Toen ik begon met zoeken, stootte ik op een vacature voor receptioniste bij het Planetarium.

Bovendien mocht ik meteen terug beginnen. Leuk is dat ze weten welke studies ik gedaan heb. En ze willen me aan mijn portfolio laten werken bij hen. Dus ben ik receptionist, maar ik mag ook 3D-projecten maken voor de koepelzaal en werken aan eigen projecten. Ik werk ook aan een logo voor de sterrenwacht van Ukkel. Zij vieren hun 200-jarig bestaan in 2026 en wilden dat vieren met een speciaal logo.

In het planetarium willen ze abstracte visuals voor de koepel. Veel evenementen hebben niets te maken met sterrenkunde, concerten en zo. Het wordt een animatie met een hoge frame-rate (60 à 70 frames per seconde), zodat de snelheid van afspelen kan aangepast

worden aan de beat. En op die manier werkt de animatie ook aan lage snelheid.

Hoe zie je de toekomst van de sector?

Tijdens Covid hebben de studio's heel veel mensen aangenomen, omdat er een heel grote game-hype was. Nu zijn covid en de hype voorbij. Er wordt minder gekocht en gespeeld, dus volgen er veel ontslagen. Maar we verwachten dat seniors indie-studios zullen starten. Zelf weet ik ook niet of ik graag in een grote studio, met een vaste taak, zou willen werken. De hogeschool stuurt je in die richting, maar niet iedereen is daarvoor gemaakt. Ik doe graag een beetje vanalles. *Lighting* is mijn specialisatie, maar ik *model* ook graag, en ik teken ook graag. Ik heb onlangs een eerste *level design* gedaan en ook dat vond ik super. In een indie-studio werken, waar ik een beetje vanalles kan doen, lijkt me veel leuker.

René Van Noyen
Hans De Valck

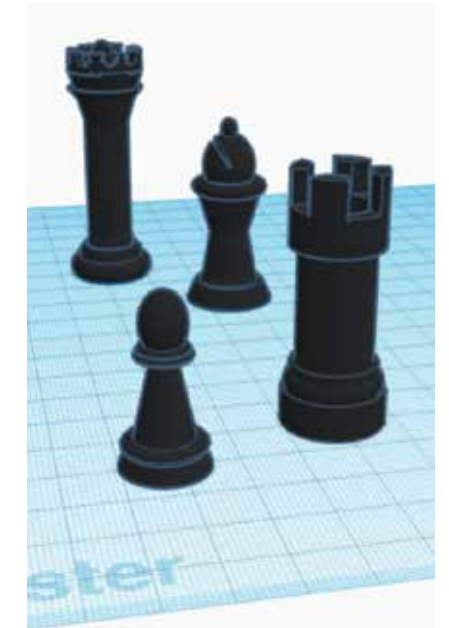
CREATIEF

Muizenissen en andere creaties

Mevrouw van den Broeck maakte een klein team enthousiastelingen warm om de beginselen van het haken te leren. Het resultaat mag er wezen. een gezellige familie muizen is het resultaat van hun clubje.

De STEM-klassen van het 2de jaar trokken op uitstap naar de IT-garage in centrum Brussel. Een plek met een 3D-printfarm, lasercutter, microbits, programmeerbare robots... Ze leerden er werken met een 3D-pen. Ondertussen konden de 3D-printers hun ontworpen

schaakstukken afdrukken. Na verkiezingen werden de mooiste geselecteerd. Deze zullen als twee sets geschonken worden aan een andere middagactiviteit: de schaakclub.

